

อนุผนวก 1 ของผนวก ก หน่วยยามฝั่งประเทศออสเตรเลีย

ออสเตรเลียไม่มีหน่วยงานประจำใดที่มีชื่อเรียกว่า หน่วยยามฝั่ง (Coast Guard) หากแต่มีกองบัญชาการป้องกันชายแดน (Border Protection Command) ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างการจัดเป็นหน่วยเฉพาะกิจ (Task Force) ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล โดยทำหน้าที่เสมือนเป็นหน่วยยามฝั่งของประเทศ เพราะด้วยข้อจำกัดด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในทะเล ทำให้รัฐบาลมีทั้งข้อจำกัดในการจัดตั้งหน่วยใหม่ อีกทั้งยังไม่อาจมอบหมายให้หน่วยหนึ่งหน่วยใดที่มีอยู่แล้ว รับผิดชอบงานด้านการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลโดยลำพัง จึงต้องใช้แนวความคิดในการรวมศักยภาพของทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน (Whole of Government Approach) โดยได้มอบหมายให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Council) เป็นหน่วยรับผิดชอบระดับนโยบาย และมอบหมายให้กองบัญชาการป้องกันชายแดนเป็นหน่วยระดับปฏิบัติ รับผิดชอบหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

ประวัติความเป็นมา

บทเรียนจากสงครามโลกทั้งสองครั้ง ทำให้ออสเตรเลียตระหนักดีว่าไม่อาจฝากความหวังในการป้องกันประเทศ และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลของตนไว้กับชาติมหาอำนาจ เพราะท้ายที่สุดแล้วผลประโยชน์ของออสเตรเลียย่อมมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ของชาติมหาอำนาจนั้น ออสเตรเลียจึงมีแนวคิดที่จะปกป้องรักษาอธิปไตยและปกป้องผลประโยชน์ของชาติจากภัยคุกคามต่าง ๆ ที่กำลังทวีความรุนแรงด้วยตนเอง และด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะอยู่ห่างไกลจากประเทศอื่น ออสเตรเลียได้ประเมินว่าภัยคุกคามหลักที่จะเข้าสู่ออสเตรเลียนั้นย่อมมาจากทะเลในช่วงทศวรรษที่ 1960 จึงเกิดการประสานความร่วมมือในการลาดตระเวนตรวจการณ์ทางทะเลระหว่างกองทัพเรือและกองทัพอากาศ ซึ่งต่อมาได้พัฒนาการเป็นแนวความคิดในการปฏิบัติการร่วม และต่อมาภายหลังจากการประกาศเขตทำการประมง (Australian Fishing Zone) ซึ่งมีเนื้อหาระค้ายการประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะในทศวรรษที่ 1970 ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทหาร (กองทัพเรือและกองทัพอากาศ) และหน่วยงานพลเรือน (กรมประมง) ในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ในมิติที่ไม่ใช่เฉพาะการทหาร ภายหลังจากเหตุการณ์ 911 ออสเตรเลียเริ่มตระหนักถึงภัยคุกคาม

จากการก่อการร้าย และประเมินว่าภัยคุกคามดังกล่าวอาจเข้าสู่ประเทศได้ด้วยการคมนาคมทางทะเล รัฐบาลจึงได้จัดตั้งกองบัญชาการร่วมป้องกันพื้นที่นอกชายฝั่ง (Joint Offshore Protection Command) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรื (Attorney-General's Department) ขึ้นเมื่อปี 2548 (ค.ศ. 2005) โดยให้มีลักษณะเป็นหน่วยเฉพาะกิจ (Task Force) ทำหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาหน่วยงานภาครัฐที่มาขึ้นการควบคุมทางยุทธการ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อภัยคุกคามและคงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติทางทะเลในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีกำลังพลจากกรมศุลกากร (Australian Customs Service), กระทรวงกลาโหม (Department of Defence), กรมประมง (Australian Fisheries Management Authority) และกรมควบคุมโรคติดต่อ (Australian Quarantine and Inspection Service) มาร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ผู้บังคับบัญชาคนเดียวกัน ซึ่งอีกไม่นานต่อมากองบัญชาการร่วมป้องกันพื้นที่นอกชายฝั่งได้ปรับชื่อใหม่เป็น กองบัญชาการป้องกันชายแดน (Border Protection Command) เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2548 (ค.ศ.2005)

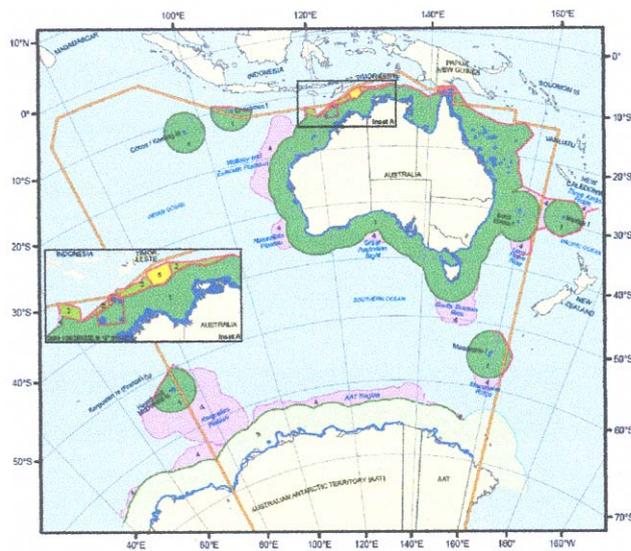
ภารกิจ

โดยอาศัยอำนาจการควบคุมทางยุทธการและการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) กองบัญชาการป้องกันชายแดน มีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของออสเตรเลีย ภายในพื้นที่รับผิดชอบจากภัยคุกคามความมั่นคง ได้แก่

- การกระทำความผิดในพื้นที่ประกาศเป็นเขตหวงห้าม (Protected Areas)
- การแสวงผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในทะเลโดยมิชอบ
- การก่อให้เกิดมลพิษในทะเล
- การนำเข้าและส่งออกวัตถุและสารต้องห้าม
- การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
- การกระทำที่เป็นภัยต่อความมั่นคงทางชีวภาพ (Bio-Security)
- การกระทำอันเป็นโจรสลัด การปล้นสะดม และอาชญากรรมในทะเล
- การก่อการร้ายทะเล

พื้นที่รับผิดชอบ

กองบัญชาการป้องกันชายแดน มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ทางทะเลของออสเตรเลียที่มีชายฝั่งทะเลยาวเกือบ 37,000 กิโลเมตร กินเนื้อที่ประมาณ 15.8 ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งนับว่าใหญ่เป็นอันดับสามของโลก ประกอบด้วย ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีป รวมถึงพื้นที่ประกาศเป็นเขตหวงห้าม นอกจากนี้ยังต้องทำหน้าที่เป็นหน่วยงานค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเลในเขตพื้นที่ค้นหาและช่วยเหลือ (Search and Rescue Region - SRR) ที่ออสเตรเลียได้รับมอบหมาย และเนื่องจากต้นเหตุของภัยคุกคามทางทะเลหลาย ๆ อย่างไม่ได้จำกัดอยู่ในเฉพาะพื้นที่ทางทะเลของออสเตรเลียนั้น หน่วยงานนี้จึงต้องให้ความสนใจกับพื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากพื้นที่รับผิดชอบ ดังนั้น พื้นที่ปฏิบัติการของหน่วยงานนี้จึงหมายรวมถึงพื้นที่ภายในประเทศ พื้นที่ภายในภูมิภาค แลพื้นที่นอกภูมิภาคด้วย

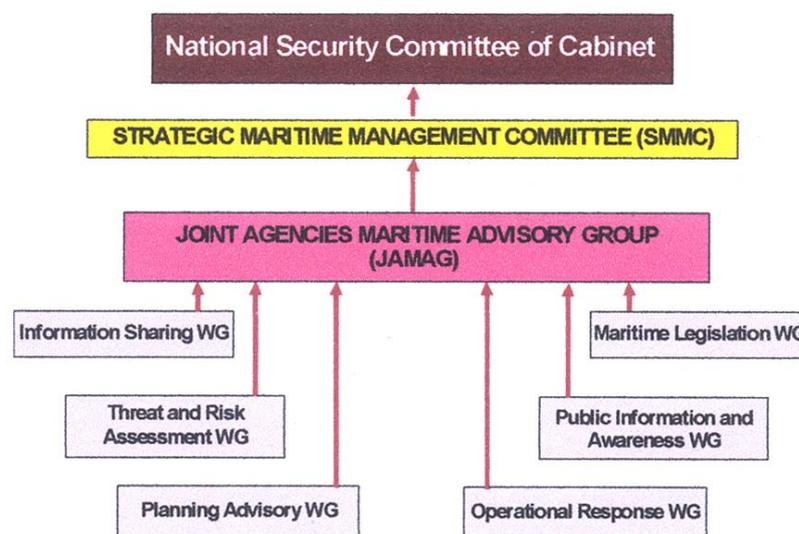
การจัดส่วนราชการ

เนื่องจากหน่วยงานนี้มีลักษณะเป็นหน่วยเฉพาะกิจที่ควบคุมและประสานการปฏิบัติหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการ ดังนั้น นโยบายในการดำเนินการจึงไม่ได้มาจากหน่วยงานต้นสังกัดโดยตรง ซึ่งออสเตรเลียได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการทะเลเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Maritime Management Committee) ขึ้นเมื่อปี 2548 (ค.ศ.2005) เพื่อทำหน้าที่กำหนดเข็มมุ่งทางยุทธศาสตร์และนโยบายความมั่นคงทางทะเล และเป็นเสมือน Think Tank โดย

เสนอแนะทางปฏิบัติที่เหมาะสมแก่สภาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Committee of Cabinet) ผ่านเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (Secretaries Committee on National Security) และเนื่องจากหน่วยงานนี้มีศุลกากรและกองทัพเรือเป็นหน่วยงานหลัก เพราะฉะนั้นผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นก็จะปรากฏอยู่ในรายงานผลการปฏิบัติประจำปีของกรมศุลกากรในผลลัพธ์ที่ 4 (Output 4) การตรวจการณ์และการปฏิบัติการในทะเล (Civil Maritime Surveillance and Response) และในรายงานผลการปฏิบัติประจำปีของกองทัพในผลลัพธ์ที่ 1.3 (Output 1.3) การสนับสนุนภารกิจอื่นของประเทศ (Contribution to National Support Tasks)

ผู้บัญชาการกองบัญชาการป้องกันชายแดน จะทำหน้าที่เป็นประธานคณะที่ปรึกษาหน่วยปฏิบัติการร่วมทางทะเล (Joint Agencies Maritime Advisory Group) ซึ่งประกอบด้วยคณะทำงาน (Working Group) ดังนี้

- คณะทำงานด้านการประเมินภัยคุกคามและความเสี่ยง (Threat and Risk Assessment)
- คณะทำงานด้านการวางแผน (Planning Advisory)
- คณะทำงานด้านการปฏิบัติงาน (Operational Response)
- คณะทำงานด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Information Sharing)
- คณะทำงานด้านกฎหมายทะเล (Maritime Legislation)
- คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์และการรับรู้ (Public Information and Awareness)
- คณะอนุกรรมการประสานงานกองบัญชาการระดับภูมิภาค (Maritime Advisory Liaison Committee Meetings at BPC Regional Office Location)

กองบัญชาการป้องกันชายแดนมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เดียวกับสำนักงานกรมศุลกากรที่กรุง Canberra และมีสำนักงานภูมิภาคอยู่ด้านเหนือของประเทศที่เมือง Broome, Darwin, Cairns และ Thursday Island

กำลังพลและยุทโธปกรณ์

หน่วยงานนี้มีกำลังพลมาจากหลายหน่วยงาน ได้แก่ กองทัพ กรมศุลกากร กรมประมง และกรมควบคุมโรคติดต่อ ผู้บัญชาการเป็นนายทหารเรือชั้นยศพลเรือตรี หัวหน้าหน่วยขึ้นตรงเป็นบุคลากรระดับนาวาเอกหรือเทียบเท่ากระจายงานกันทำ เช่น Director General Capability Development เป็นเจ้าหน้าที่ศุลกากร, Director General Border Protection Operations เป็นเจ้าหน้าที่ศุลกากร, Deputy Australian Defence Force Commander, Border Protection Command เป็นนาวาอากาศเอก หรือ Director of Strategic Plan เป็นพันเอก เป็นต้น

ในการตรวจการณ์จะใช้เครื่องมือ/ยุทโธปกรณ์จากหน่วยต่าง ๆ ดังนี้

- ข้อมูลข่าวสารทั่วไป ทั้งจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ
- แหล่งข่าวกรอง
- ภาพถ่ายดาวเทียม
- เครื่องบินและอากาศยานกรมศุลกากร (13 ลำ)
- เครื่องบินตรวจการณ์ทะเล AP-3C กองทัพอากาศ (1 ลำ)
- อากาศยานสนับสนุนจาก 41 Wing Air Space Surveillance กองทัพอากาศ
- อากาศยานเอกชนที่เช่าเพื่อใช้ในการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย

- หน่วยลาดตระเวนตรวจการณ์ประจำพื้นที่กองทัพบก
- รายงานจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

ในการปฏิบัติการจะใช้เครื่องมือ/ยุทโธปกรณ์จากหน่วยต่าง ๆ ดังนี้

- เรือตรวจการณ์ศุลกากร (8 ลำ)
- เรือที่ศุลกากรเช่าไว้ใช้ราชการ (2 ลำ)
- เรือตรวจการณ์กองทัพเรือ (7 ลำ)
- เรือฟรีเกต/เรือพิฆาตกองทัพเรือ (1 ลำ)
- เรือส่งกำลังบำรุง Landing Craft Heavy (1 ลำ)
- เรือตรวจการณ์อเนกประสงค์ (เรือล่าทำลายทุ่นระเบิด 1 ลำ)

แนวความคิดในการปฏิบัติ

หน่วยงานนี้ได้จัดทำแผน Maritime Protector และใช้เป็นเอกสารหลักในการดำเนินงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 งาน/โครงการ (Functional Areas) ได้แก่

1. การรับรู้ (Awareness) เป็นการรับรู้สถานการณ์ภัยคุกคามต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินความน่าจะเป็น ความเสี่ยง และผลกระทบต่อพื้นที่รับผิดชอบ โดยได้จากการรวบรวม ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่เข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันในหน่วยนี้ และจากการประสาน ข้อมูลจากหน่วยอื่น โดยใช้ประโยชน์จากระบบพิสูจน์ทราบทางทะเล (Australian Maritime Identification System) ที่ใช้เรดาร์ตรวจการณ์พื้นน้ำย่าน HF ซึ่งทำให้ตรวจจับเรือในทะเลได้ ระยะไกลกว่าเรดาร์ตรวจการณ์พื้นน้ำทั่วไป ผสมผสานกับการใช้ข้อมูลการเดินเรือที่ได้รับแจ้ง และการจัดเรือและอากาศยานลาดตระเวนตรวจการณ์

2. การปฏิบัติ (Response) เป็นการตอบสนองต่อภัยคุกคามที่กำลังเกิดขึ้น ทั้งนี้จะมี เป้าประสงค์เพื่อกำจัดภัยคุกคามหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากภัยคุกคามนั้น ซึ่งส่วนใหญ่ แล้วจะเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจับกุม (Detaining) และการส่งฟ้องศาล (Prosecuting) ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดกฎหมาย

3. การป้องกัน (Prevention) แทนที่จะเป็นฝ่ายตั้งรับภัยคุกคามเพียงอย่างเดียว หน่วยงานนี้ให้การสนับสนุนหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐในการป้องกันหรือขัดขวางภัยคุกคามที่อาจ เกิดขึ้น เช่น การทำความเข้าใจกับเรือประมงต่างชาติหรือผู้ที่อยู่ในข่ายจะกระทำความผิด เพื่อให้ ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหากถูกจับกุม สนับสนุนให้ผู้เข้าข่ายกระทำความผิดเปลี่ยนใจไปทำ อย่างอื่นที่ถูกกฎหมาย หรือประสานการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานต่างประเทศ

ที่มา: กรมข่าวทหารเรือ